

Ze Strakonic do Českých Budějovic: co uvidíme z oken vlaku?

Cesta vlakem, ale stejně i autem neposkytne příliš mnoho příležitosti pozorovat drobné rostliny nebo živočichy. Rychlost pohybu je vykoupena neostrotí pohledu z oken dopravního prostředku. Přesto při pozorném sledování krajiny můžeme ledacos vidět. Pozorování se pak může stát podkladem pro budoucí vycházku na místě, kterým jen projíždíme.

Samotný výjezd ze Strakonic nám hned po opuštění nádraží poskytne pohled na zajímavou lokalitu

Staré řeky. Starý železniční domek a za ním vodní hladina, v parném létě pokrytá stulíky. V zimě, zejména za mrazu, když jsou stromy bez listů, můžeme na vodní hladině soutoku Staré řeky pozorovat vodní ptactvo. Kromě kachen divokých to mohou být i morčáci velcí. Nebo osamocené stojící volavka popelavá.

Kousek dál od Hajské po Modlešovice ranní vlak pojede velmi často v blízkosti srn popásajících se v trávě. PP Tůně u Hajské nám řeknou, jak je to v krajině s vodou. Oka malých tůňek prosvítají mezi hradbou stromů. Při troše štěstí uvidíme nad přírodní památkou houřavě letícího motáka pochopa s křídly do písmene V.

Kousek dál, před přejezdem u Sedlíkovic, může být vystřídán kání lesní. Při pohledu na kopec Brdo nám pod lesem zasvítí kostel sv. Mikuláše.

Průjezd Čejeticemi může být zpestřen pozorováním vodního ptactva poblíž malého rybníčku hned u kolejí nebo na jaře v samotném areálu sádek.

Sudoměř začíná vjezdem po železničním svršku Nadvesným rybníkem. Zde krátkou chvíli můžeme vidět v jeho západní části hejtnka hus velkých, něco poláků chocholaček, poláků velkých. V rákosí postávají volavky popelavé. Blízko trati plovou lysky černé. Často s mladými. Občas se podaří pozorovat některou z potápek. Bezpečně však určíme jen potápek roháče.

Kousek dál, skoro u zastávky Sudoměře, na Potočném rybníku se situace může opakovat. Občas je k vidění i volavka bílá. Tu můžeme vidět, jak posedává na pobřežních dřevinách Malého Markovce.

Ale to již vlak projíždí v blízkosti NPP Řežabinec a Řežabinecké tůně. Okénka v dřevinách se zde stávají menšími. Takže pohled na vodní hladinu rybníka je opravdu krátký. Můžeme zaznamenat labuť velké, husy a další vodní ptactvo. Bílá barva na malém ostrůvku nám prozradí přítomnost racků chechtavých nebo rybáků obecných. Ti často doprovázejí vlak až do Ražic.

Když se vlak pohybuje rovinou od Ražic po Protivín, většinou ráno uvidíme opět srny. Než se vjede do Heřmaně, je krajina obohacena o tušené meandry Blanice. Ale bližší pohled je bohatší, když se vystoupí z vlaku.

U zastávky Skály často hřmot soupravy vyruší bažanta obecného nebo zajíce polního. Zejména na jaře je možno pozorovat jejich honcování.

Nádraží Protivín může nabídnout kratičký pohled na hladinu Borského rybníka. Ptačí fauna je zde většinou složena z kachen divokých. Vlakové milce potěší přítomnost několika lokomotiv, čekajících na vedlejších kolejích. Jedná se takřka o hotovou věc.

Mezi nádražím Protivín a zastávkou je milé zamyslet se nad řekou Blanici, kterou vlak přejede s rachocením po železném mostu.

Nedaleká zastávka v Milenovicích nabídne pohled na zdi hřbitova po levé straně trati. Po pravé je opět Blanice. Ten, kdo zde vystoupí, se může krátce vydat k jejímu slepému ramenu. Od jara jsou zde k pozorování zástupci vodní fauny. Od měkkýšů, brouků, příbřežních motýlů po skřehotající obojživelníky a užovku obojkovou.

Mezi Milenovicemi a Čičenicemi bývá po pravé straně trati stojící voda v poli. Když je ten správný čas, můžeme vidět kromě volavek i čápy černé.

V Čičenicích si můžeme čekání na vlakovou přípoj do Bavorova zkrátit návštěvou nedaleké vodní plochy při ČOV.

Potom se již vlak řítí okolo Mlýnského a Strpského rybníka. Zde bývá velmi často vodní ptactvo dál od železniční trati. Takže asi budeme mít s pozorováním smůlu.

Než přijedeme do zastávky Záblatíčko, míjíme PP Radomilická mokřina. Její návštěva stojí za to. Je však nutno počítat s tím, že půjdete cestou necestou. Občas si nabere do bot. Odměnou může být pozorování měkkýšů, obojživelníků a vodního ptactva. Milovníci pohledů do krajiny se rozhlédnou na návrší u kostela Panny Marie.

Od Záblatíčka se vlak vnoří do nedalekých Dívčic. Než vlak vjede do nádraží, je možno na louce a přilehlém poli pozorovat hejna husí velkých. Zejména na jaře, když tito ptáci přiletí a drobné zelené rostliny jim poskytnou potravu po dlouhém letu.

Cesta do Zbudova posléze odkrývá pohled do nivy Bezdrevského potoka. Tam někde se ukrývá Kubatův pomník. Zamokřené louky poskytují potravu srnám. Ty jsou často k vidění mezi zastávkou a rekultivovaným odkalištěm.

Zlivské nádraží je bohužel obstoupeno budovami. V zimě můžeme zahlédnout most přes Bezdrevský potok. Kousek od něj je ještě jeden. Klenutý se sochou sv. Jana Nepomuckého. Zliv může být výchozím bodem k putování do Hluboké nad Vltavou po břehu rybníku Bezdrev. Jde se po severním břehu rybníka a nabídkou je zde pozorování vodního ptactva. Volavky, poláci, kvakoš, rackové, bahňáci, orel mořský atd. Příbřežní tráva a ruderal nabídnou obrázek o motýlí fauně. Soumračníci, babočky a bělásci. Vjezdem do lesa v blízkosti nádraží Hluboká nad Vltavou pohledy na Bezdrev končí.

Z nádraží již vlak uhání do nedalekých Českých Budějovic. Můžeme se těšit na přejezd řeky Vltavy po železném mostu. A potom na sochu ženy v nadživotní velikosti na místě leteckého neštěstí. Louky a pole zde bývají místem výskytu vran obecných a havranů polních.

Potom už je samotný vjezd do města a je potřeba se připravit se na odchod z vlaku.

Kdo má hravou povahu a chce si se svými dětmi nebo vnoučaty o životě u trati po návratu zazpívat, může si obměnit nějakou známou písničku. Třeba:

Jede jede mašinka,

vyhlížíme z okýnka,
a na co se díváme,
o tom si pak zpíváme.

Na rybníku na hrázi
volavky jsou na stráži,
stojí tiše při kraji,
na rybky tam číhají.

Na hladině nehnutě
zrcadlí se labutě.
Bílé jako z krajkoví,
Jsou snad víly? Kdo to ví?

Po poli si chodí čáp,
chytá myši, ty má rád.
Pak se ještě zastaví
u příkopu na žáby.

Káně letí ve výši,
pozorně se rozhlíží.
Na koho se zadívá,
z toho bude svačina.

Rackové a rybáci,
Ti z nás mají legraci,
Jsou to ptáci chechtaví,
pokřikem nás pozdraví.

Tak jsme si to zapsali,
i jak lidi mávali,
šťastnou cestu přáli nám,
šťastnou cestu k prázdninám!

-ah-